

PATENTBESVÄRSRÄTTENS

DOM

meddelad 1996-10-03 med anledning av besvär över Patent- och registreringsverkets härvid fogade beslut.

Klagande: Isover Saint-Gobain (sökande)

Ombud: Awapatent AB

Motpart: Rockwool AB (invändare)

Ombud: Birgitta Nissmyr

Målet gäller: Patent på "Mineralfiberprodukt såsom isoleringsplatta eller isoleringsbana".

YRKANDEN

I besvären vidhåller sökanden sin patentansökan med nya, den 26 september 1995 inkomna patentkrav 1-7 och yrkar i första hand att dessa krav prövas i ingivet skick, i andra hand att enbart kraven 6 och 7 prövas och i tredje hand att endast kraven 1-5 prövas.

R-r

Postadress
Box 24160
104 51 STOCKHOLM

Besöksadress
Karlavägen 100
Hus R, bottenv.

Telefon Telefax
08-783 38 50

783 76 37

Invändaren yrkar i första hand att ansökningen avslås i sin helhet och i andra hand, förutsatt att kraven 6-7 befinns tillåtliga, att ansökningen läggs ut på nytt.

I målet har hållits muntlig förhandling.

Patentbesvärsrätten bifaller inte besvären.

SKÄL

Utgångspunkt för uppfinningen är enligt den ursprungliga beskrivningen en mineralfiberprodukt såsom isolerplatta eller isolerbana innefattande ett elastiskt huvudskikt av bundna mineralfibrer och åtminstone ett täckskikt. De ursprungliga patentkraven var också - liksom var fallet med de utlagda, vid det överklagade beslutet fortfarande gällande kraven - inriktade enbart på en sådan mineralfiberprodukt. Ändamålet med uppfinningen uppges i den ursprungliga beskrivningen vara att åstadkomma en mineralfiberprodukt av angivet slag vilken uppvisar erforderlig volymvikt för innehållande av en bestämd värmeledningsförmågrupp enligt DIN 18165 (exempelvis grupp 040 eller 035) men ändå är dimensionsstabil på sådant sätt att en mycket god hantering och fastgöring, exempelvis medelst pluggar vid byggnadsväggar, säkerställs.

Nämnda ändamål skulle i enlighet med vad som angavs i den kännetecknande delen till det ursprungliga kravet 1 uppnås därigenom att huvudskiktet består av ett mineralfiberlager med en volymvikt av $< 40 \text{ kg/m}^3$ på vilket ett tryckfördelande täckskikt i form av ett flexibelt, plastiskt icke deformerbart ytalster är påkascherat, varvid täckskiktet uppvisar en sådan ytvikt att huvudskiktet trots sin relativt ringa volymvikt är formstabil tillsammans med täckskiktet. - Det anges härvid i beskrivningen att en fördel är att den annars i regel enbart för åstadkommande av en bestämd stabilitet för isoleringsplattan använda högre volymvikten hos huvudskiktet inte längre erfordras. Särskilt fördelaktigt är det om täckskiktet utgörs av glasfiberull som har en ytvikt av 30 till 110 g/m^2 . Enligt vad som vidare anges i den ursprungliga beskrivningen skulle vid användning av den uppfinningsenliga produkten för luftade byggnadsfasader förutom viktsbesparingen erhållas en sådan hög böjstyvhet att plattan ej knäcks vid uppsättning vid höga vindhastigheter. Tack vare den

förbättrade styvheten möjliggörs också större dimensioner något som reducerar fogställena och därmed antalet förankringar.

Sammanfattningsvis är uppfinningens grundtanke, framhålls det i den ursprungliga beskrivningen, att vid en mineralfiberprodukt endast anordnas den volymvikt som är erforderlig för inplacering i en viss värmeledningsförmåagrupp enligt DIN 18165, varvid en alltefter användningsfallet erforderlig formstabilitet för produkten åstadkommes genom påkascheringen av ett lämpligt täckskikt.

De nu gällande patentkraven innefattar, till skillnad från tidigare gällande krav, förutom ett självständigt krav avseende en isolerande mineralfiberprodukt också ett självständigt krav avseende användning av en isolerande mineralfiberprodukt.

Kravet 1 har följande lydelse:

Isolerande mineralfiberprodukt för användning såsom fasadisolering för luftade byggnadsfasader, varvid produkten är i form av en platta av bundna mineralfibrer avsedd att förankras medelst förankringselement, k ä n n e t e c k n a d av att plattan innefattar ett elastiskt huvudskikt med en volymvikt av $< 40 \text{ kg/m}^3$, som är erforderlig för en bestämd värmeledningsförmåga enligt grupp 035 eller 040 av DIN 18165, och ett utåtvänt täckskikt, vilket är i form av ett flexibelt tryckfördelande plastiskt icke deformerbart ytalster, vilket utgörs av en glasfiberduk som har en ytvikt av från 30 till 110 g/m^2 , så att huvudskiktet trots sin relativt ringa volymvikt är formstabil och har hög böjstyvhet tillsammans med täckskiktet.

Till kravet 1 är anslutna de osjälvständiga kraven 2-5 avseende mineralfiberprodukten.

Det självständiga kravet 6 har följande lydelse:

Användning av en isolerande mineralfiberprodukt i form av en platta innefattande ett elastiskt huvudskikt av bundna mineralfibrer såsom medelst förankringselement förankrad fasadisolering för luftade byggnadsfasader, varvid huvudskiktet har en volymvikt av $< 40 \text{ kg/m}^3$, som är erforderlig för en bestämd värmeledningsförmåga enligt grupp 035 eller 040 av DIN 18165, och

har ett täckskikt i form av ett flexibelt tryckfördelande plastiskt icke deformerbart ytalster, vilket utgörs av en glasfiberduk som har en ytvikt av från 30 till 110 g/m², så att huvudskiktet trots sin relativt ringa volymvikt är formstabil och har hög böjstyvhet tillsammans med täckskiktet.

Till kravet 6 är det osjälvständiga kravet 7 avseende användningen av mineralfiberprodukten anslutet.

Sökanden framhåller i samband med ingivandet av förevarande patentkrav till Patentbesvärsrätten speciellt att uppfinningen bygger på insikten att man kan gå ned väsentligt i volymvikt om man samtidigt applicerar ett ytskikt. En sådan platta blir sålunda väsentligt billigare och lättare. Plattorna kan vidare göras större med färre antal förankringar och kan ta upp fasadojämnheter med bibehållen plan yta. Produkten har också tagits emot mycket positivt på marknaden.

Invändaren åberopar som grund för sitt förstahandsyrkande att vad som anges i kraven i allt väsentligt är förut känt genom den i Patentverket åberopade broschyren (prislisan) från Gullfiber (p. 28 i Patentverkets akt), en i Patentbesvärsrätten ingiven broschyr, TERMOBALKEN, från Plannja (aktbil. 32) och tyska Gebrauchsmuster 84 16 967.2 (aktbil. 31) också ingivet i Patentbesvärsrätten.

Patentbesvärsrätten gör följande bedömning.

Genom tyska Gebrauchsmuster 84 16 967.2 är förut känd en isolerande mineralfiberprodukt, innefattande ett huvudskikt och ett utåtvänt täckskikt, från vilken den i patentkravet 1 angivna mineralfiberprodukten får anses skilja sig i huvudsakligen två hänseenden. Sålunda skall produkten enligt kravet användas såsom fasadisolering för luftade byggnadsfasader under det den kända produkten används som isolering för källartak. Vidare uppges i kravet att den angivna volymvikten hos huvudskiktet skall vara erforderlig för en bestämd värmeledningsförmåga enligt grupp 035 eller 040 av DIN 18165. För den uppgivna volymvikten hos huvudskiktet vid den kända produkten saknas sådana uppgifter. Det förhållandet att den kända mineralfiberprodukten innefattar ytterligare ett täckskikt, som är inåtvänt, saknar däremot betydelse i föreliggande sammanhang eftersom patentkravet 1 inte utesluter ett andra täckskikt.

Av nämnda tyska Gebrauchsmuster framgår att en fördel med den kända produkten är att den på grund av täckskiktet kan göras så styv att huvudskiktet kan ha den relativt ringa, angivna volymvikten, något som förenklar handhavande och transport och inte minst sänker kostaderna. Produkten som kan förankras medelst huvudförsedda förankringsorgan som slås in i underlaget genom produkten måste också vara självbärande. Enligt Patentbesvärsträttens mening måste fackmannen inse att nämnda fördelar till övervägande del kan tillskrivas det utåtvända täckskiktet som har betydligt högre ytvikt än det inåtvända.

För fackmannen som finner att det vid isolering av luftade byggnadsfasader - något som i och för sig uppenbarligen inte är nytt - föreligger behov av en mineralfiberprodukt som trots relativt ringa volymvikt är formstabil och uppvisar stor böjstyvhet och dessutom är förhållandevis lätt och billig måste det anses vara närliggande att använda en sådan förut känd produkt som framgår av nämnda tyska Gebrauchsmuster och om vilken fackmannen har den insikten att den väsentligen har fördelar av angivet slag. Att härutöver tillse att volymvikten är i överensstämmelse med vissa krav enligt DIN 18165 har inte visats medföra någon effekt som motiverar ett patentskydd.

Vid angivna förhållanden kan varken mineralfiberprodukten enligt kravet 1 eller användningen av en sådan produkt enligt kravet 6 anses uppfylla kraven för patenterbarhet i 2 § patentlagen. Besvären skall därför ej bifallas.

Björn Pernold   Göran Andersson   Per-Åke Schulze
Referent

Enhälligt

BESVÄRSHÄNVISNING, se bilaga (Formulär A)